

være villig til at tage lidt Hensyn til den, navnlig fordi han ikke alene er Minister for offentlige Arbejder, men jo ogsaa er Finansminister. Det maa jo være ham en ikke ganske fjern, heller ikke ukær Tanke, om man kunde ordne Taksterne saaledes, at de virkelig bragte Penge i Statskassen. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og henstille, at det Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat i denne Sag, vil tage under Overvejelse de Punkter, som jeg her har fremdraget, en Overvejelse, som jeg ikke mindre vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister for de offentlige Arbejder.

Tolderlund: Som det er berørt, støtter det foreliggende Forslag sig i det væsentlige paa det Forslag, der blev stillet af Jernbanekommissionen. Der er dog enkelte Afvigelser, deriblandt nogle, som jeg anser for Forbedringer. Navnlig anser jeg det som en Forbedring, at Betalingen for brugt Emballage fremtidig skal bæres af Afsenderen, i Stedet for som hidtil af Modtageren. Dette sidste har voldt megen Ulejlighed og i Grunden meget Virvar. Dernæst ser jeg ogsaa gerne, at Grundtaksten er blevet forhøjet, men den er ganske vist efter min Mening ikke forhøjet tilstrækkeligt, naar man samtidig indfører Dobbeltbilletter, noget som jeg er stemt for i Henhold til min Stilling i Kommissionen, hvor jeg stod ene med Forslaget herom. Man er i dette Forslag kommet til Dobbeltbilletter for et Døgn og indtil 30 Kilometer. Jeg vil i Modsætning til den ærede sidste Taler (Breinholt) ønske, at man kunde gaa noget videre i saa Henseende. Endelig er Prisen paa Abonnementskort mellem to Stationer foreslaaet forhøjet med mindst 30 pCt.; det er et Forslag, som nærmer sig det Forslag, som jeg og et andet Medlem af Kommissionen stillede, og som gik ud paa en Forhøjelse af 25 pCt., idet vi ikke kunde slutte os til Flertallets Forslag om, at Abonnementsprisen blev sat til 40 Gange Enkeltbilletprisen. Derimod finder jeg, at Forslaget ikke er gaaet vidt nok med Hensyn til 14 Dages- og Maanedskort. Kommissionen gik der, som bemærket af det ærede første Medlem for 7de Kræds (Madsen-Mygdal), en hel Del videre. Jeg mener, at en Forhøjelse af 25 pCt. er noget for lidt for disse Kort, som jo i Forvejen ere overordentlig billige. Jeg tror, man ganske rolig kan gaa noget videre i saa Henseende, uden at befrygte, at Brugen af dem skal blive mindre. Jeg

ser heller ikke, hvorfor man paa disse Kort vil give en Rabat, naar Talen er om et længere Tidsrum end en Maaned. Jeg tror, det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) gør sig skyldig i en Misforstaaelse, naar han mener, at denné Rabat ogsaa vil komme Kortene mellem to Stationer til gode. Jeg har forstaaet Forslaget saaledes, at Rabatten kun gælder 14 Dages- og Maanedskort, hvorimod der sker en Forhøjelse af Prisen paa Abonnementskortene med det anførte Beløb af 30 pCt.

Med Hensyn til Fribefordring kunde jeg have ønsket, at der ikke i saa Henseende var bleven lagt saa megen Myndighed i Ministerens Hænder, som Tilfældet er efter Forslaget. Man kom i Kommissionen til den Erkendelse, at det var en væsentlig Mangel ved Loven af 1896, at man ingen som helst Kauteler havde taget i saa Henseende. Man erfarede, at dette System med Frikort havde udartet alt for stærkt, idet det blev oplyst, at Frikort, bortset fra, hvad der blev benyttet af Jernbanefunktionærer med deres Familier, repræsenterede en Kapital af 320,000 Kr. Jeg kunde derfor have ønsket, at man gennem Lovforslaget var kommen til mere bestemte Regler i saa Henseende. Uagtet jeg i saa Henseende ikke nærer nogen Frygt for, at Adgangen til at indrømme Frikort skal blive misbrugt, er det dog ganske sikkert en Fejl, at man ved den sidst vedtagne Takstlov ikke afgjorde Spørgsmaalet nærmere. Det har givet Anledning til, at man er kommen alt for vidt i saa Henseende.

Med Hensyn til Dobbeltbilletterne, da stod jeg, som før bemærket, ene i Kommissionen med den Anskuelse, at man havde begaaet en Fejl ved i Loven af 24. April 1896 at gaa aldeles bort fra dem. Forandringen til Enkeltbilletter vakte ikke liden Misfornøjelse ikke alene hos det rejssende Publikum, men ogsaa i Byerne, som have en særlig Interesse i en livlig og billig Forbindelse med deres Opland. Den ærede sidste Taler (Breinholt) mente ikke, at Forslaget var fyldestgørende for saa vidt angaar Nærtrafikken, men uagtet jeg erkender, at Befordringen paa de kortere Afstande bliver Statsbanerne forholdsmaessig dyrere end paa de længere Afstande, tror jeg dog ikke, at man, hvis man gaar til en Forhøjelse af Prisen paa Enkeltbilletter saaledes, at to Enkeltbilletter blive væsentlig dyrere end en tilsvarende Dobbeltbillet paa de korte Afstande, derved vil gavne Statsbanerne. Den Gang, jeg stillede mit Forslag, var